

Efter 2:dra världskriget noteras åter framgångar över hela världen. Men det tar tid att bygga upp nya organisationer.

Vid världskongresserna som pågår under en vecka - ett nytt land varje år, håller olika intressegrupper sina sammankomster och facksammanträden t.ex. ungdomsorganisationer, veteraner, Keli, kristna organisationer, jurister, buddister, katoliker, federalister, filatelisterna, lärare, kväkare, matematiker, medicinare, musiker, radioamatörer, schackspelare, scouter, kvinnoorganisationer, Vegetarianer, turistfolk ja, det är stor variation på olika sammanslutningar.

Själv började jag lära Esperanto för många år sedan och har haft mycket nytta och glädje av det. Varje gång jag far ut utrikes kontakter jag alltid meningsfränder för att lära känna land och folk. När man kan tala med varandra och förstå varann varhelst i världen man kommer har man inte lust eller behov av att slåss. Esperanto är en verklig fredsfrämjande ide.

U E A, universala esperanto asocio, Esperantos världsorganisation har under många år haft kontakt och samarbete med Unesco. Vid världskongressen i Rejkjavik 1977 talade Unescos generaldirektör M'Bow.

För två^{år} sedan var kongressen i Varna i Bulgarien med 4.500 deltagare. I fjol i Luzern i Schweiz. I år samlas esperantisterna i Stockholm, nästa år i Brazilia i Brasilien.

Man frågar sej kanske vad Esperanto och esperantisterna gör utöver att samlas och diskutera på kongresser. Det är verkligen mycket, men för att nämna något: